

LBRIS

We know
books

Maria Emanuela Dumitrașcu

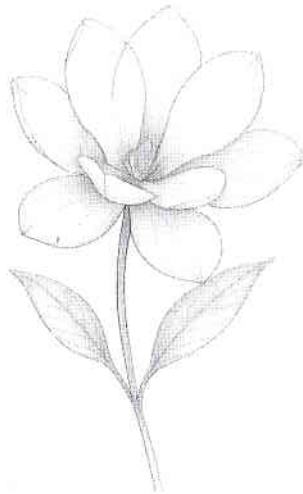
cuvințe
neglețite

EDITURA REVISTEI

TIMPUL

2025

Scrie în memoria ei
și în speranța că cineva,
într-o zi,
într-o seară,
va privi
o ramură de copac
care tremură în vânt
și va fremăta de fericire,
cu lacrimi amare,
spunând:
„Doamne, ce minune!...”

Cuprins

I. „Săvârșitu-s-a!”

Comprizare	7
Mormânt	8
Scrisoare către Dumnezeu	9
Sufletul se topea cu febră	10
Mi-am visat sufletul spânzurat	11
Ce-ar fi viața fără puțină sare?	12
Cine ești?...	14
Febră	16

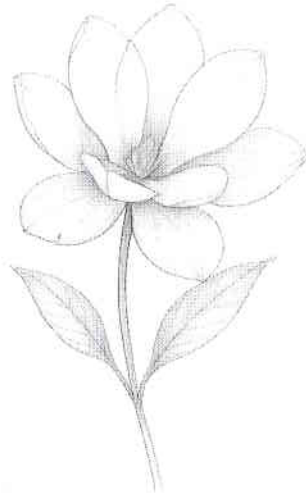
II. Candoare

Să nu ucizi un fluture	19
Verticalitate	20
Icar/ În oglindă	22
Dedal/ În oglindă	24
Unghii paradoxale	26
Ce sentiment frumos	27
Eu citesc prefața la final	28

III. Reflecții

Mă doare astăzi un deget	31
Încă un suflet pleacă spre larg...	32
Ce e mai frumos decât să fi mediocru?	33
Unde am fost în altă viață?	34
Timp	35
Ce se află într-o călimară de cerneală?	36
Trenul cu bilet doar dus (I)	37
Trenul cu bilet doar dus (II)	38
Cromatică	39
Nimeni	40

Scrie în memoria ei
și în speranța că cineva,
într-o zi,
într-o seară,
va privi
o ramură de copac
care tremură în vânt
și va fremăta de fericire,
cu lacrimi amare,
spunând:
„Doamne, ce minune!...”

Cuprins

I. „Săvârșitu-s-a!”

Comprimare	7
Mormânt	8
Scrisoare către Dumnezeu	9
Sufletul se topea cu febră	10
Mi-am visat sufletul spânzurat	11
Ce-ar fi viața fără puțină sare?	12
Cine ești?... ..	14
Febră	16

II. Candoare

Să nu ucizi un fluture	19
Verticalitate	20
Icar/ În oglindă	22
Dedal/ În oglindă	24
Unghii paradoxale	26
Ce sentiment frumos	27
Eu citesc prefața la final	28

III. Reflecții

Mă doare astăzi un deget	31
Încă un suflet pleacă spre larg... ..	32
Ce e mai frumos decât să fii mediocru?	33
Unde am fost în altă viață?	34
Timp	35
Ce se află într-o călimară de cerneală?	36
Trenul cu bilet doar dus (I)	37
Trenul cu bilet doar dus (II)	38
Cromatică	39
Nimeni	40

Creățiune	43
Piesa de puzzle	44
Dacă aş putea desena stele pe umerii tăi	45
Un moment de fericire	46
Furtună de o clipă	47
Mă vei părăsi	48
Unilateral	49
Dor	50
Scrie, copila mea	51

Comprimare

între timp și spațiu...
Mâini calde cu degete reci
și cuvinte nenăscute.
Așa se încheie
o dragoste avortată,
ucisă din pântec
și sacrificată.
Căci altfel,
ar fi crescut,
ar fi devenit adolescent –
apoi criminal...
Ar fi înfipt pumnalul între coaste,
de unde ar fi curs sânge și apă.
Ar fi zdrobit chemarea
și asfaltul cu noroi
l-ar fi înghițit flămând
ca pe un vierme.
Ar fi blestemat Dumnezeu
pe care nu l-a cunoscut
și mestecând jăratec
și trezind fiori,
ar fi supt aerul
din plămâni Lumii,
strigând anemic:
„Săvârșitu-s-a!”

Va rămâne parte din mine,
voi muri,
iar cu mine în mormânt
se vor descompune
molecule din el.

sau poate
mă va părăsi din nou
și se va înălța la cer –

și iarăși va să vie cu Slavă
să judece vii și morții,
iar eu, din mormânt,
otravă
pentru buzele lui voi fi.

căci dumnezeirea din
mine m-a părăsit odată cu El, iar
el, prin mine,
e un simplu vultur pleșuv
care sfărâmă în cioc
ficatul lui Prometeu.
și, totuși,
cioburi de sticlă se sparg
în mormântul
celui care a furat
lumina.

Scrisoare către Dumnezeu

Doamne,
Mi-ai pus stiloul în mână,
încă de când nu știam literele –
scriam prin imagini,
prin palme,
prin degetele mele
care simțeau frumusețea,
dar nu aveau
destule cuvinte
ca să o exprime.

De ce, Doamne,
nici acum,
când pot scrie,
când pot merge pe două picioare
și să gânguresc
cu surâsuri de ființă vie,
cum de nu pot încă
să descriu fericirea?

Sufletul se topea cu febră

ca într-o călimară
din culorile
paletei lui Monet.

Valuri de violet
răsună adânc
în inima mea
și lovesc cu putere
ce strămoși
au păstrat în suflet,
cu multă grijă.

Galbenul îmi frige fruntea,
iar febra crește
sub picăturile
de sudoare ale ierbii.

Atâta culoare în jurul meu –
iar eu, fără refracție,
absorb totul, cu patos,
cu nevoie, cu moarte,
în obscurul
cântecului meu.

Mi-am visat sufletul spânzurat

mi-am visat sufletul spânzurat,
atârnat cu susul în jos
de un fir de ață.

mă privea apatic,
cu o teamă verzuie
în irisuri,
iar aura lui
se străvezea spre neant.

îmi întinde o fâșie de lumină
pe care o smulge din sine
și mi-o așază în palmă.

bucata de carne luminoasă pâlpaie,
pulsând sticlos în mâna mea.
și cu smerenie
îmi ridic fruntea,
plină de sudoare,
spre Cer,

și strig,
cât mă țin plămânii:

„Acesta este trupul meu
care se frânge pentru mine.”